

med al den Opmærksomhed, den fortjener, og dersom der under denne Udvikling maatte vise sig noget til Gavn for Landet, saa behøvede det, og at Regeringen, indtil en saadan bedre Tilstand er kommen, ved enhver Lejlighed, hvis Beskaffenhed paa nogen Maade tillader det, søger Voldgift anvendt, efter Omstændighederne enten ved at modtage eller ved selv at foreslaa den. Det tror jeg egentlig er det, det kommer an paa i Sagen. Det er det, der har de Herrers Sympati. De komme ikke heller videre hermed, naar man ikke er sikker paa, at der ikke derved kan staves noget, der er til Skade eller Ulempe. Det stillede Forslag kommer, som jeg har udtalt, efter min Mening ind paa Detailbestemmelser, paa særlige Forslag, som efter min Mening ere i højeste Grad tvivlsomme, og af hvilke nogle efter min Opfattelse ere ligefrem skadelige, dersom de blive vedtagne. Jeg vil derfor foreslaa Tinget at slutte sig til det af mig stillede Ændringsforslag til Hovedforslaget. Det vilde være mig kært, om det høje Ting kunde samles om dette. Dette er jo ikke en Sag mellem Højre og Venstre, det er et Spørgsmaal, der har lige Interesse for alle, enten man hører til den ene eller den anden Side, og jeg vilde derfor anse det for ønskeligt, om man her tog en enstemmig Beslutning. Skulde dette mit Forslag blive forfæstet, er jeg ikke paa nogen mulig Maade i Stand til at stemme for det oprindelige Forslag. Jeg vil da stemme imod det og tilraader enhver at gøre det samme.

Udenrigsministeren (Reedtz-Thott): Værdige Medlemmer ville jo af, hvad der er fremført af de to ærede Talere, have bemærket, at det Spørgsmaal, som her er fremme, er et Spørgsmaal, som tidligere har været under Debat her i Tinget. Jeg kunde jo altsaa, da jeg ikke ser, at der er kommet noget nyt frem i de to Aar, der ere gaade, siden det først var fremme, ganske henholde mig til hvad min højtagede Ven og Forænger (Hosenørn-Lehn) paa dette Sted har udtalt om denne Sag. Jeg kunde gøre det saa meget mere, som jeg hørte det ærede Medlem for Standerborg Amts 1ste Valgfreds (Bajer) fremføre, at det, som egentlig skulde være Knudepunktet i Sagen, nemlig at man skulde slutte sig til den Traktat, der blev foreslaaet fra den amerikanske Regering, slet ikke var Mening. Der var efter hans Udsagn haade formelle og reelle Vanskeligheder, som gjorde, at man aldeles ikke kunde slutte sig til denne Traktat. Jeg er fuldstændig enig med ham deri; ogsaa jeg mener, at man hverken af formelle eller reelle Grunde

kan slutte sig til denne Traktat. Men jeg kan dog ikke se andet, end at som Sagen staar for en hel Del Medlemmer her, er det egentlig ikke den Traktat, som er bleven foreslaaet af den amerikanske Regering, som egentlig ligger bag ved disse Tanker, som her ere komne frem, det er det Haab, at det skulde kunne lykkes gennem Beskræbelse for Voldgiftsretter at komme til større Sikkerhed mellem Nationerne; at man derved kunde gøre et, om end kun lille, Skridt fremad til at undgaa Krig og Uenigheder mellem Nationerne. Det er jo ganske sikkert, at det er saa overordentlig store Idealer, man der har stillet sig, at ethvert om end kun lille Skridt, som kan gøres hen til Løsningen deraf, er godt og heldigt. Jeg skal derfor tillade mig lidt nærmere at gaa ind paa Sagen. Det Forslag, som foreligger, deler sig jo i tre Punkter, idet det foreslaar 1) at „Folketinget udtaler sin Tilslutning til Tanken om vedvarende Voldgiftstraktater“, dernæst 2) „opfordrer Regeringen til at imødekomme det i Noten af 23de Oktober 1890 fra Amerikas forenede Stater modtagne Tilbud“ og endelig 3) „opfordrer Folketinget Regeringen til at søge lignende Traktater oprettede med andre Stater og særlig i denne Henseende at indlede Forhandlinger med de andre nordiske Riger.“ Naar vi altsaa vende os til det første Punkt, at man skal slutte sig til Tanken om vedvarende Voldgiftstraktater, vil det jo være nødvendigt først at undersøge, hvad en saadan Voldgift skal omfatte, hvad der skal være Genstand for en saadan Voldgift, naar der er Uenighed mellem Staterne. Thi det er jo ganske klart, at Uenighed mellem Staterne kan komme paa de allerførste Punkter saa vel som i de allermindste Sager. Man kan blive uenig om Ting, som gribe ind i Staternes fuldstændige Selvstændighed, som gribe ind i Staternes Eksistens, og man kan blive uenig om rene Smaating, om rene Etikettesager, som egentlig slet ingen Ting ere værd. Se, hvis altsaa Meningen er, at en saadan Voldgift skal omfatte alt, altsaa ogsaa de Spørgsmaal, hvor Staternes Selvstændighed kommer paa Spil, vil enhver vel være enig i, at saa maa det ogsaa være nødvendigt, at samtidig med, at man slutter Traktat om noget saadant, maa den Voldgift, som udtaler sig om et saadant Spørgsmaal, ogsaa have Magtmidler, hvormed den kan gennemføre sin Mening. Det kan jo lidt hjælpe, at en Voldgift siger: saadan og saadan skal det være, den har hverken Politi eller Foged til at udføre det; for at Voldgiften virkelig kan komme til at staa som den, der har noget at betyde, maa den have Magtmidler